

CHRISTLICHE STIMME • CHRISTIAN VOICE • LA VOIX CHRETIENNE

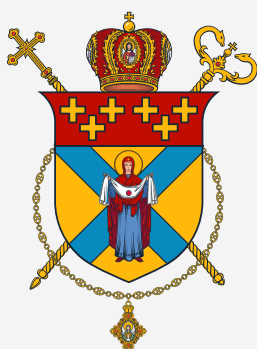
ХРИСТІЯНСЬКИЙ ГОЛОС

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКОВНА ГАЗЕТА • UKRAINISCHE KIRCHENZEITUNG

РІК ВИДАННЯ • JAHRGANG 79

СЕРПЕНЬ • AUGUST 2026 • Nr. 12 (3184)

MÜNCHEN • B 20409

ВІСНИК

**АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ
ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ВІЗАНТІЙСЬКОГО ОБРЯДУ У
НІМЕЧЧИНІ ТА СКАНДИНАВІЇ**

СЕРПЕНЬ **2026**

Слава Ісусу Христу!
Шановні читачі!

Серпневий випуск нашого часопису пропонує огляд подій церковного та суспільного життя наприкінці літа.

Офіційна частина номера містить Послання Папи Лева XIV на Всесвітній день молитви за збереження створіння, присвячене темі миру та піклування про навколишнє середовище.

Традиційно найбільше уваги приділено життю нашого Апостольського екзархату. Зокрема, цього річний серпень став часом завершення літніх заходів для дітей та молоді. Тому на шпальтах цього випуску часопису маємо нагоду розповісти про серпневі дитячі та молодіжні християнські табори, родинні реколекції та інші цікаві заходи із життя парафій.

До блоку новин Української Греко-Католицької Церкви увійшли матеріали про одну з уже традиційних прощ у житті нашої Церкви – прощу до Крилоса, – а також про визнання заслуг Церкви та її Глав з боку держави та суспільства. Однією із центральних тем випуску є 35-й День Незалежності України, котрий цього року об'єднав не лише Україну, а й різні куточки світу у спільній екуменічній молитві.

Приємного читання!
Микола Витівський,
головний редактор

ЗМІСТ

ОФІЦІЙНО

Послання Папи Лева XIV на Всесвітній день молитви за збереження створіння *ПОСЛАННЯ* 3

НОВИНИ АПОСТОЛЬСЬКОГО ЕКЗАРХАТУ

Серпень у житті парафій екзархату *ФОТОХРОНІКА* 6

Ювілей священства владика Петра Крика – 55 років служіння 8

День Незалежності України у Мюнхені: екуменічна молитва під проводом владика Богдана Дзюрах та демонстрація солідарності на Марієнпляц 9

Владика Богдан Дзюрах представив нового душпастиря української громади у Франкфурті-на-Майні 11

Літні канікули з Богом для української молоді та дітей екзархату 12

Спільна молитва, каяки та розмови біля багаття:
чоловічий вікенд українців у Швеції *ФОТОРЕПОРТАЖ* 15

Духовне відновлення у монастирі Равенгірсбург:
реколекції «Руху християнських сімей» *ФОТОРЕПОРТАЖ* 18

НОВИНИ УГКЦ І СВІТУ

У серці древнього Галича: XIV Всеукраїнська патріарша проща до Крилоса 21

Главі УГКЦ вручили державну нагороду – Орден князя Ярослава Мудрого 24

Митрополит Андрей Шептицький у списку 35 найвидатніших українців в історії за версією NV 25

«ХРОНІКИ ПЕРІОДУ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ»

Заклик до миру: візит Секретаря Апостольського Престолу до Москви 27

Екуменічна молитва в Софії Київській об'єднала світ 28

Шлях додому: перепоховання полковника Євгена Коновальця в Україні 29

ДУХОВНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЛОК: ДУМКИ

Владика Богдан Дзюрах:
«Мир – не утопія, а єдина достойна перспектива майбутнього» *ПРОПОВІДЬ* 33

ПОСЛАННЯ ПАПИ ЛЕВА XIV НА ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ МОЛИТВИ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ СТВОРІННЯ

ПОСЛАННЯ

Текст та фото: vaticannews.va

// Вони перекують свої мечі на рала, а списи свої на серпи (Іс 2,4)

Дорогі браття й сестри,

наш Господь Ісус Христос прийшов у світ, щоб ми мали життя і мали його в достатку (пор. Ів 10,10). Цей дар лежить у самому центрі нашої місії як учнів та нашого спільного покликання будувати цивілізацію любові. Відзначаючи цей Всесвітній день молитви в намірі дбання про створіння, ми знову покликані замислитися над даром життя та виявити турботу про землю, яка його підтримує, тим самим конкретно віддаючи хвалу нашому Творцю.

Сьогодні ми є свідками різноманітних криз і великого людського страждання. Водночас здається, що прискорюється знищення гармонійної рівноваги створіння. Ці явища не є відокремленими; вони становлять єдине благання про зцілення та мир, яке підноситься з пораненого світу.

Бог життя, Який об'явився в Ісусі Христі, пропонує мир, якого світ не може дати: «Мир залишаю вам, мир Свій даю вам» (Ів 14,27). Цей мир не є ані поверхневим, ані скороминущим; він впливає з вічної любові Христа та Його піклування про кожну людську особу.

Проте ця обітниця миру різко контрастує з тими реаліями, які ми бачимо в різних частинах світу. Пророк Ісая говорив про час, коли народи «перекують свої мечі на рала» (Іс 2,4), перетворюючи те, що знищує життя, на те, що його підтримує. Сьогодні ж ми надто часто бачимо, як відбувається зовсім протилежне в той час, як зусилля й надалі спрямовані на насильство та війну.

Війна завдає ран, які виходять далеко за межі поля бою. Вона пожинає жертви, руйнує сім'ї та змушує мільйони людей залишати свої домівки, підживлюючи страх, несправедливість і поділи (див. Другий Ватиканський Собор, душпастирська Конституція *Gaudium et spes*, 77–82). Вона залишає після себе соціальне та екологічне спустошення, яке триває поколіннями. Крім того, взаємодія між збройними конфліктами та погіршенням стану довкілля часто створює замкнене коло, яке руйнує екосистеми, забруднює такі життєво важливі ресурси, як повітря та вода, і підриває продовольчу безпеку. Це, своєю чергою, посилює бідність, нерівність та нові соціальні напруження, які можуть сприяти виникненню подальших конфліктів.

Що більше, війна завдає ран, які пошкоджують всю життєву тканину, вражаючи не лише окремих людей та громади, а й їхню ширшу мережу стосунків з усім людським родом, а також їхню гармонію зі створінням. Вона виявляє глибоку поразку в тому, щоб жити згідно з образом і подобою Бога, шанувати життя та дбати про землю, яка нам довірена. Це не лише політична, а й моральна та духовна поразка. Вкорінена у спотворених прагненнях та хибному користуванні людською свободою й владою, війна стає антисвідченням Євангелія миру.

Згадані кризи вимагають не лише відповідальності, а й навернення серця, яке принесе плоди у вигляді глибшої вірності Богові, взаємної любові та шанобливого ставлення до дару створіння. Насправді ті дисгармонії, які ми бачимо у світі, такі як насильство, несправедливість та екологічна деградація, не є просто наслідком недосконалих систем чи структур; вони «пов'язані з тим глибшим дисбалансом, що корениться в серці людини» (там само, 10). У дійсності саме людське серце є тим місцем, де розгортаються найглибші протистояння і де виявляється наш занепалий стан. Воно є не лише осередком емоцій, а й центром особистості, де сходяться розум, прагнення, воля та сумління. Саме там відбуваються наші змагання між суперечливими бажаннями, що живуть у нас: любов'ю та байдужістю, істиною та ілюзією, справедливістю та несправедливістю (пор. Як 1,14–15). Тому рани війни та деградація землі глибоко пов'язані зі станом людського серця. Конфлікти, що гнітять людство, є багато в чому зовнішнім вираженням внутрішніх суперечностей і поділів. Коли серце збивається зі шляху, страждають стосунки, а структури, які ми будуємо, починають відображати цей безлад.

Папа Бенедикт XVI нагадував нам, що «зовнішні пустелі у світі множаться, бо стали настільки великими внутрішні пустелі» (Проповідь з нагоди початку Петрового служіння, 24 квітня 2005 р.). Це спонукає нас усвідомити, що те, що розбите навколо нас, певним чином розбите й усередині нас. Тому, щоб будувати мирне суспільство, ми маємо не лише реформувати структури, а й оновлювати наші серця. Найглибші причини конфліктів та експлуатації створіння є наслідками етичної та культурної

кризи, що охоплює втрату почуття межі, прагнення панування, гонитву за миттєвим прибутком та нездатність розпізнати гідність, яку Бог дарував кожній людській особі.

Пророчий заклик «перекувати мечі на рала» (див. Іс 2,4) є, отже, не лише мрією для народів, а закликом, зверненим до кожної людини. Він спонукає нас перетворювати те, що є злом, у життя. Однак це перетворення не може відбутися лише через зовнішні зміни. Воно вимагає, у співпраці з Божою благодаттю, глибшого навернення, як особистого, так і колективного: повернення до Господа, Який відновить порядок у наших прагненнях, зцілить наші рани та допоможе нам зростати у чеснотах.

Без цієї внутрішньої переміни мир залишається крихким і нетривалим. Але там, де серця оновлюються, починають відкриватися нові можливості. Те, що раніше використовувалося для знищення, можна спрямувати на життя, на допомогу бідним, на їжу голодним та на захист створіння. Це шлях справжнього екологічного навернення, на якому наслідки зустрічі з Ісусом Христом чітко виявляються у ставленні до навколишнього світу (див. Папа Франциск, енцикліка *Laudato si'*, 217). Отже, мир починається в серці й відбивається назовні в наших стосунках, у спільнотах і, ширше, в світі.

Хоча виклики, які нас чекають, є величезними, Господь не залишає нас без засобів зцілення та перетворення. Замість зброї війни Бог миру дарує нам силу зцілювати, примиряти та будувати цивілізацію любові. У такий спосіб ми покликані захищати численні «екосистеми», які нам довірено: створеного світу, людських стосунків та самого серця людини.

Уявімо собі світ, у якому енергія, що зараз витрачається на війну, спрямовується на цілісний розвиток людини, подолання бідності, захист людської гідності та примирення між розділеними народами. Таке бачення відображає віру в прихід Божого Царства.

Справжніми інструментами для побудови миру є не нищівна зброя, а, радше, істина, діалог, терпеливість, доброта, справедливість, милосердя, розуміння, турбота та любов. Вони випливають із сердець, сформованих Євангелієм і підтриманих Божою благодаттю. Лише ці якості мають силу змінювати людей, оновлювати спільноти та зцілювати рани нашого світу.

Дорогі браття й сестри, шлях, що лежить перед нами, є зрозумілим, хоча й нелегким. Ми покликані дозволити, щоб наші серця були оновлені, щоб ми могли шукати мир і піклуватися про створіння. Святе Письмо напоумляє нас берегти наші серця, бо саме з них випливає все, що ми робимо (пор. Прп 4,23).

Якщо ми візьмемося за це завдання з покорою та вірою, то станемо співпрацівниками в Божому ділі оновлення. Ми перейдемо, повільно, але невпинно, від пустелі до саду, від розділення до єдності та від насильства до миру.

Нехай же Господь дасть нам відвагу йти цим шляхом, щоб у наш час «мечі» справді «перекували на рала», щоб обітниця Євангелія глибше вкоренилася в нашому світі, і щоб мир Христовий царював над усім створінням.

Дано у Ватикані, 15 серпня 2026 р., Внебовзяття Пречистої Діви Марії.

ЛЕВ РР. XIV

СЕРПЕНЬ У ЖИТТІ ПАРАФІЙ ЕКЗАРХАТУ

ФОТОХРОНІКА

Реколекції для сімей у Майнці

Вечір української пісні у Фінляндії

Перша Сповідь і Урочисте Св. Причастя у Фрайбурзі

Архиєрейська Божественна Літургія та панахида у Мюнхені: у катедральному храмі вшанували пам'ять захисників України

Чоловічий вікенд українців у Швеції

Молодіжний християнський табір у Карлсруе

Літній християнський табір «ДіМ» у Мюнхені

Літургія для пластунів Мюнхена

Новий душпастир у Франкфурті-на-Майні

«Веселі канікули з Богом» для дітей Кобурга та Бамберга

ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА ВЛАДИКИ ПЕТРА КРИКА – 55 РОКІВ СЛУЖІННЯ

У серпні 2026 року єпископ-емерит Петро Крик відзначив 55-річний ювілей священничих свячень. З цієї нагоди привітання ювілярові надіслав Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав та наступник владики у служінні Апостольського екзарха у Німеччині та країнах Скандинавії владика Богдан Дзюрах.

Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав привітав єпископа-емерита Петра Крика з нагоди 55-річчя священничих свячень. Про це [повідомляє Департамент інформації УГКЦ](#). Глава Церкви висловив вдячність ювілярові за багаторічну душпастирську працю та запевнив у молитві до Господа: «Отримавши цей дар, Ви ревно служили нашим вірним на теренах Польщі, зокрема у Вроцлаві, Жмігруді, Познані, Строне-Шльонському, Олаві, Олесниці, Єленій Гурі, Глогуві та Валбжиху, а також виконували уряд протосинкела новоствореної Вроцлавсько-Гданської єпархії нашої Церкви. Джерелом натхнення для цієї праці був, є і буде дар священства, через який Христос продовжує діяти серед свого народу».

До привітань Глави Церкви приєднався також наступник владики Петра у служінні в Апостольському екзархаті владика Богдан Дзюрах: «Дякуємо Богові за дар священства для нашого вислуженого Екзарха владики Петра Крика, дякуємо владиці за довголітне служіння в Екзархаті та молитовно зичимо щедрого Божого благословення та опіки Пресвятої Богородиці ще на многії і благії літа!», – [написав](#) екзарх.

Владика Петро Крик народився 25 квітня 1945 року. Після здобуття богословської освіти та священничих свячень у 1971 році він служив для українських вірних на теренах Польщі, зокрема у Вроцлаві, Жмігруді, Познані, Олаві, Олесниці, Єленій Гурі, Глогуві та Валбжиху. Згодом він також виконував уряд протосинкела новоствореної Вроцлавсько-Гданської єпархії УГКЦ.

У період з 2001 по 2021 рік владика Петро Крик здійснював служіння як Апостольський екзарх для українців візантійського обряду в Німеччині та країнах Скандинавії. Його єпископська хіротонія та інтронізація відбулися 3 лютого 2001 року в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці та Святого Андрія Первозванного в Мюнхені. У лютому 2021 року Папа Франциск прийняв зречення владики Петра з уряду екзарха у зв'язку з досягненням відповідного віку.

Редакція газети «Християнський Голос» та духовенство й вірні Апостольського екзархату щиро долучаються до привітань на адресу владики-ювіляра. Ми висловлюємо владиці Петрові глибоку вдячність за роки праці, розбудову парафіяльного життя та опіку над громадами. Бажаємо ювілярові міцного здоров'я, душевного спокою та рясних Божих благословень на многії і благії літа!

ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ У МЮНХЕНІ: ЕКУМЕНІЧНА МОЛИТВА ПІД ПРОВОДОМ ВЛАДИКИ БОГДАНА ДЗЮРАХА ТА ДЕМОНСТРАЦІЯ СОЛІДАРНОСТІ НА МАРІЄНПЛЯЦ

Святкування 35-ї річниці відновлення незалежності України у Мюнхені об'єднало українську громаду, німецьких прихильників та духовенство різних конфесій. Заходи склалися з двох подій: демонстрації солідарності на площі Марієнплац 23 серпня та екуменічної молитви за мир в Азамкірхе 24 серпня.

23 СЕРПНЯ: СОЛІДАРНІСТЬ ТА МОЛИТВА НА МАРІЄНПЛАЦ

Як повідомляють [Volt Deutschland](#) та [пресслужба Апостольського екзархату](#), у неділю, 23 серпня, напередодні Дня Незалежності, на центральній площі Мюнхена — Марієнплац — відбулася демонстрація солідарності з Україною. Акція пройшла під гаслом «Für unsere und eure Freiheit» («За нашу і вашу свободу»), що відображає підтримку України, яка захищає свій суверенітет проти російського воєнного нападу.

Під час мітингу на Марієнплац спільну молитву за мир очолив о. Володимир Війтович, адміністратор катедрального храму Покрову Пресвятої Богородиці в Мюнхені. Окрім української громади міста, ініціатором заходу виступило також об'єднання Volt München, яке закликала мешканців вийти на площу спільно з українцями, щоб продемонструвати, що підтримка України виходить за межі її діаспори.

24 СЕРПНЯ: ЕКУМЕНІЧНА МОЛИТВА ЗА МИР В АЗАМКІРХЕ

Безпосередньо у День Незалежності, 24 серпня, в мюнхенській церкві Азамкірхе відбулася екуменічна молитва за мир, про що [повідомляє пресслужба Апостольського екзархату](#).

Богослужіння очолив Апостольський екзарх у Німеччині та Скандинавії Преосвященний владика Богдан Дзюра.

У спільній молитві взяли участь Генеральний консул України Юрій Никитюк, представники Римо-Католицької Церкви, Української Православної Церкви та громада Української Греко-Католицької Церкви. Молитовну атмосферу доповнив спів хору «Nardos» та скрипка Катерини Ємець.

У своїй проповіді владика Богдан зазначив, що ця молитва є частиною всесвітнього молитовного стояння українців. Єпископ зауважив, що напередодні подібні молитовні заходи відбувалися в українських храмах у різних куточках світу, зокрема в Україні, Західній Європі, США, Канаді, Бразилії, Аргентині та Австралії. «Усюди там, де б'ється українське серце, із цього серця лунає цими днями слово молитви», – підкреслив проповідник.

Архиєрей вказав на подвійний характер цієї молитви: подяка за дар свободи і незалежності України та прохання про збереження життя захисників України, визволення полонених, повернення депортованих дітей та встановлення справедливого миру.

[Повний текст проповіді](#) архиєрея опубліковано на с. 33 цього випуску газети.

ВЛАДИКА БОГДАН ДЗЮРАХ ПРЕДСТАВИВ НОВОГО ДУШПАСТИРЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ У ФРАНКФУРТІ-НА-МАЙНІ

30 серпня 2026 року відбулося офіційне представлення нового настоятеля персональної парафії Блаженного священномученика Климентія Унівського у Франкфурті-на-Майні. Ним став о. д-р Микола Добра, який змінив на цій посаді о. Романа Лірку.

У неділю, 30 серпня 2026 року, Апостольський екзарх владика Богдан Дзюрах здійснив душпастирські відвідини української громади у Франкфурті-на-Майні, [повідомляє пресслужба Апостольського екзархату](#). Під час Божественної Літургії ієрарх офіційно представив нового настоятеля парафії Блаженного священномученика Климентія Унівського – о. Миколу Добру.

Звертаючись до вірних, владика Богдан закликав українців у Німеччині зберігати свою духовну спадщину: «Ми не повинні загубитися у тому Західному світі, як перекотиполе, щоб ми не втратили своєї пам'яті, своєї духовності, культури, щоб ми пам'ятали, ким ми є, чий ми діти».

Під час урочистостей єпископ та парафіяни також висловили вдячність попередньому настоятелю о. Романові Лірці, який служив у цій громаді з 1 травня 2003 року. Архиєрей також зазначив, що новий священник покликаний бути для парафіян «відображенням Божої доброти».

Новий душпастир, о. д-р Микола Добра, є одруженим священником Мукачівської греко-католицької єпархії. Він здобував богословську освіту в Івано-Франківську, Ужгороді та Айхштетті, де у Католицькому університеті захистив докторську дисертацію з патрології та давньої історії Церкви. Перед цим призначенням о. Микола впродовж десяти років виконував обов'язки віцедиректора Східної колегії (Collegium Orientale) в Айхштетті.

До слова, українська греко-католицька громада у Франкфурті-на-Майні проводить богослужіння ще з 1945 року. Згодом, у 2002 році, вона була офіційно затверджена як персональна парафія Блаженного священномученика Климентія з Унева.

ЛІТНІ КАНІКУЛИ З БОГОМ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ТА ДІТЕЙ ЕКЗАРХАТУ

Серпень 2026 року став для дітей та молоді Апостольського екзархату часом особливого духовного згуртування та активного відпочинку. Як розповідає пресслужба екзархату, у різних куточках Німеччини відбулися дитячі та молодіжні християнські табори, які подарували учасникам спілкування, нові знайомства та можливість глибше пізнати християнські цінності.

МЮНХЕН – ВІДКРИВАЮЧИ «СКАРБИ БОГОРОДИЦІ»

При катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці у Мюнхені уже традиційно відбувся **літній християнський табір ДіМ** («Діти Мюнхена»). Цьогоріч табір тривав п'ять днів, а його темою були «Скарби Богородиці». Окрім самої парафії катедрального храму, проведенням табору опікувалася також спільнота аніматорів «СКАРБ» зі Львова, яка подарувала українським дітям у діаспорі час, наповнений творчістю, молитвою та спільною радістю.

Тематичною основою табору стало знайомство з історіями чудотворних ікон Богородиці. Діти відкривали для себе глибину шанування Матері Божої в українських іконах, співали, молилися, танцювали банси, брали участь у командних іграх, у яких шукали духовні і символічні скарби. Під час творчих занять учасники власноруч виготовляли ікони, вітражі, корони та інші вироби. Особливо зворушливим моментом стало створення листівок для українських військовослужбовців, через які діти висловили вдячність захисникам за мужність та оборону України. Цей тиждень залишив у серцях маленьких учасників міцну дружбу та любов до Пресвятої Богородиці.

КОБУРГ ТА БАМБЕРГ – ДИТЯЧИЙ ТАБІР «СВІТЛО ГОРИ ТАВОР»

Духовна мандрівка для дітей продовжилася в українських громадах [Кобурга та Бамберга](#), де пройшли «Веселі канікули з Богом». Цьогорічна програма під назвою «Світло гори Тавор» була присвячена великому празнику Преображення Господнього. Разом із вихователями діти здійснювали символічну духовну подорож на Таворську гору, роздумуючи над тим, що означає зустріти Бога, дозволити Йому змінити власне серце та самому стати світлом для навколишніх.

Кожен таборовий день розпочинався з Божественної Літургії, яка була для дітей джерелом сили та радості. Після служби на учасників чекали біблійні розповіді, цікаві катехизи, інтерактивні й спортивні ігри, творчі майстер-класи, пісні та танці. В умовах адаптації за кордоном та переживань через війну такі зустрічі дарували дітям важливе відчуття безпеки, рідного дому та єдності у великій Божій родині. Для батьків цей захід став свідченням того, що виховання у вірі є спільною дорогою сім'ї та Церкви. Наприкінці табору адміністратор парафій о. Іван Сохан висловив вдячність катехитці пані Марії Качмар та її родині за організацію служіння, а також батькам за довіру.

КАРЛСРУЕ – МОЛОДІЖНИЙ ТАБІР ПІД ГАСЛОМ «ЛЮБОВ У ВСЬОМУ»

Наприкінці літа естафету християнського відпочинку перейняла [українська молодь у Карлсруе](#), де відбувся триденний табір під гаслом «Любов у всьому». Його метою стало об'єднання юних українців, створення простору для дружнього спілкування, духовного розвитку та цікавого проведення дозвілля.

Протягом трьох насичених днів молоді люди брали участь в іграх, слухали живу музику, куштували домашні страви та обговорювали важливі життєві питання із запрошеними експертами. Разом із гостем табору о. Тарасом Бровді молодь розмірковувала на тему «Бог – це любов» та шукала місце цієї любові у власному житті. Лідер гурту «ПоприВсе» о. Степан Мишковський провів бесіду «Хто я? Я Божа дитина», присвячену самооцінці, любові до себе та викликам у світі соціальних мереж. Християнська блогерка Катерина Баско допомогла підліткам замислитися над темою «Шануй батька і матір» та порозумінням між різними поколіннями. Питання сім'ї, відповідальності та дошлюбної чистоти молодь обговорювала з експерткою з підготовки молодят до шлюбу Наталею Тимань під час бесіди «Створені з любові і для любові». Окрім дискусій, учасники власноруч створили пам'ятні вироби.

Проведення заходу стало можливим завдяки спільним зусиллям доповідачів, аніматорів, музикантів, кухарів та медіакоманди. Організатори висловили особливу подяку Товариству українців у Карлсруе (Ukrainer in Karlsruhe Deutsch-Ukrainischer Verein e. V.) за надання приміщення та підтримку. Ці три дні надихнули молодь продовжити спілкування, тому було прийнято рішення започаткувати регулярні зустрічі української молодіжної спільноти у Карлсруе.

СПІЛЬНА МОЛИТВА, КАЯКИ ТА РОЗМОВИ БІЛЯ БАГАТТЯ: ЧОЛОВІЧИЙ ВІКЕНД УКРАЇНЦІВ У ШВЕЦІЇ

ФОТОРЕПОРТАЖ

У серпні 2026 року в околицях міста Анебю пройшла духовно-відпочинкова зустріч для чоловіків української громади, [повідомляє пресслужба Апостольського екзархату](#). Програма заходу поєднала чотиригодинний сплав на каяках річками та озерами, спільну молитву, Літургію на острові та катехитичні розмови.

Водна мандрівка розпочалася зі сплаву на каяках річками та озерами поблизу шведського містечка Анебю. Чотири години перебування серед природи створили умови для тиші, яка допомагала учасникам зосередитися на особистій молитві та спогляданні Божого творіння. Духовним дороговказом для цієї подорожі став євангельський заклик відплисти на глибінь – слова, які спонукали задуматися про довіру Богові у щоденному житті.

Важливою складовою зустрічі стала духовна підготовка та участь у Святих Таїнствах. Під час однієї з зупинок на острові учасники мали можливість приступити до Таїнства Покаяння. Там же була відслужена Божественна Літургія, після якої відбулася катехитична бесіда. Священник розповів присутнім про призначення та символіку церковних речей, що допомогло чоловікам глибше зрозуміти літургійну спадщину візантійського обряду та Української Греко-Католицької Церкви.

Завершальна частина зустрічі пройшла у неформальній атмосфері. Спільна вечера, розмови біля багаття та спів під гітару сприяли ближчому знайомству парафіян і гостей громади, зміцненню взаємної довіри та формуванню християнської спільноти.

ДУХОВНЕ ВІДНОВЛЕННЯ У МОНАСТИРІ РАВЕНГІРСБУРГ: РЕКОЛЕКЦІЇ «РУХУ ХРИСТИЯНСЬКИХ СІМЕЙ»

ФОТОРЕПОРТАЖ

Спільнота «Рух Християнських Сімей» парафії Святого Архистратига Михаїла у Майнці провела вихідні у колишньому монастирі Равенгібсбург. Зустріч, яка спочатку планувалася як родинний табір, пройшла у форматі реколекцій для подружніх пар та їхніх дітей.

21–23 серпня 2026 року спільнота українських християнських родин з Майнца провела спільні вихідні у колишньому монастирі Равенгірбург. Про це [повідомляє пресслужба Апостольського екзархату](#). Захід об'єднав українські родини для спільної молитви, спілкування та обговорення християнських цінностей.

Програма поєднала лекційну частину та родинне дозвілля. На запрошення спільноти лектори Віталій та Наталія Тимань провели серію зустрічей, присвячених культурі подружнього спілкування та християнському батьківству. Подружні пари мали можливість проаналізувати свої стосунки, знайти точки дотику та обговорити взаємодію у щоденному житті. Також для пар було організовано вечір побачень, спрямований на відновлення шлюбних стосунків.

Для наймолодших учасників зустрічі підготували окрему програму. Завдяки старшим дітям, які виконували обов'язки аніматорів, малеча мала власні розвивальні та творчі заняття, що дозволило батькам відвідувати лекції. Першого вечора діти спільно сплели одну велику вервицю, яка стала символом єдності та спільної молитви за родини.

У СЕРЦІ ДРЕВНЬОГО ГАЛИЧА: XIV ВСЕУКРАЇНСЬКА ПАТРІАРША ПРОЩА ДО КРИЛОСА

1–2 серпня 2026 року на історичній Крилоській горі відбулася XIV Всеукраїнська патріарша проща до Галицької чудотворної ікони Матері Божої, повідомляє Департамент інформації УГКЦ. Цьогорічне паломництво об'єднало тисячі вірян та було присвячене 20-річчю коронації чудотворного образу папськими коронами.

Фото: Івано-Франківська архієпархія УГКЦ

СУБОТА, 1 СЕРПНЯ: ШЛЯХ ПРОЧАН ТА ВЕЧІРНІ МОЛИТОВНІ ЧУВАННЯ

У суботу, 1 серпня, розпочалася перша частина дводенної програми патріаршої прощі. Зранку паломники з різних куточків Прикарпаття зібралися в Івано-Франківську в храмі Преображення Господнього. Перед вирушенням у дорогу було відслужено Архиєрейську Божественну Літургію, яку очолив єпископ-помічник Івано-Франківської архієпархії владика Микола Семенишин у співслужінні з місцевим духовенством. У своїй проповіді архиєрей зазначив, що проща є символом усього християнського життя як подорожі до Небесного Отця. Він підкреслив, що паломництво – це не просто фізична відстань чи кілометри, а насамперед наближення людського серця до Бога. Після завершення богослужіння та благословення освяченою водою прочани вирушили пішим ходом до Крилоса.

У другій половині дня паломники прибули до княжого Крилоса. **Увечері на Крилоській горі розпочалися молитовні чужання.** Велика вечірня з Литією та винесенням для почитання Галицької чудотворної ікони Матері Божої відбулася під проводом Апостольського екзарха для українців у Німеччині та Скандинавії владика Богдана Дзюраха. З ним співслужили єпарх Чернівецький владика Йосафат Мошчич, секретар Синоду Єпископів УГКЦ владика Андрій Хім'як, єпископ-помічник Івано-Франківської архієпархії владика Микола Семенишин та численне духовенство. Літургійний спів перейняв хор «Благовіст» Івано-Франківської духовної семінарії.

Після Вечірні прочани здійснили урочистий обхід довкола собору Успіння Пресвятої Богородиці із запаленими свічками та чудотворним образом. Паломники мали можливість приступити до ікони, до мирування елеєм та почути молитви на оздоровлення. Під час чужань владика Йосафат Мошчич звернувся до вірян зі словом про значення неділі як особливого Божого дня, присвяченого Його присутності. Згодом відбувся Молебень до Пресвятої Богородиці, після якого владика Богдан Дзюрах виголосив духовну науку. Він зосередив увагу на зустрічі Марії та Єлизавети, закликавши прочан відкрити свої серця для життєдайного дотику Богородиці, який здатний пробудити в людині любов. Перший день прощі завершився нічним походом до Княжої криниці та освяченням води.

НЕДІЛЯ, 2 СЕРПНЯ: ПАТРІАРША ЛІТУРГІЯ ТА ЧИН БЛАГОСЛОВЕННЯ

Кульмінацією паломництва стала неділя, 2 серпня. Після ранішніх богослужінь та Сповіді віряни урочисто зустріли Отця і Главу УГКЦ Блаженнішого Святослава Шевчука. [Предстоятель Церкви очолив Архиерейську Божественну Літургію на Крилоській горі](#). Співслужили з Головою Церкви Апостольський нунцій в Україні архієпископ Вісвальдас Кульбокас, єпископи УГКЦ та численні священники.

У своїй проповіді Блаженніший Святослав нагадав про історичну спадщину цього місця. Він зазначив, що рівно 90 років тому, у 1936 році, український археолог Ярослав Пастернак за підтримки митрополита Андрея Шептицького відкрив у Крилосі фундаменти древнього Успенського собору XII століття та поховання князя Ярослава Осмомисла. Проповідник підкреслив, що ця подія є свідченням незнищенності історичної та духовної правди, яка промовляє до серця кожного українця. Роздумуючи над євангельським текстом про ходіння апостола Петра по воді, Глава Церкви звернув увагу на природу людських сумнівів. Він наголосив, що людину робить безсилою її власний страх і невірство, тоді як довіра Богові дозволяє долати життєві бурі. Предстоятель також згадав, що 20 років тому, у 2006 році, його попередник Блаженніший Любомир Гузар здійснив коронування Галицької ікони папськими коронами.

Наприкінці богослужіння до присутніх звернувся Апостольський нунцій Вісвальдас Кульбокас. Він зазначив, що Галицька святиня поєднує в собі спадщину Візантії, України та Рима, і побажав вірянам виявляти взаємну турботу та християнську солідарність.

Також у межах прощі Глава Церкви здійснив Чин освячення п'яти автомобілів, які були передані для потреб Збройних Сил України. Після завершення урочистостей прочани мали можливість приклонитися до чудотворної ікони, пройти Хресну дорогу та відвідати Княжу криницю й джерело святого Франциска.

ГЛАВІ УГКЦ ВРУЧИЛИ ДЕРЖАВНУ НАГОРОДУ – ОРДЕН КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

У Києві відбулося вручення державної нагороди Отцю і Главі Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішому Святославу. Орден князя Ярослава Мудрого V ступеня Предстоятелю передали за його внесок у зміцнення української державності та захист суверенітету країни, [повідомляє Департамент інформації УГКЦ](#).

Фото: Департамент інформації УГКЦ

16 серпня 2026 року в Патріаршому центрі УГКЦ у Києві відбулося вручення державної нагороди Отцю і Главі Української Греко-Католицької Церкви Блаженнішому Святославу. Керівник Офісу Президента України Кирило Буданов вручив Предстоятелю Орден князя Ярослава Мудрого V ступеня.

Нагородження здійснено відповідно до [Указу Президента України Володимира Зеленського № 532/2026](#) від 26 червня 2026 року з нагоди Дня Конституції України. В офіційному документі зазначається, що державну відзнаку присуджено за заслуги у зміцненні української державності, мужність і самовідданість у захисті суверенітету та територіальної цілісності України, а також за вагомий особистий внесок у розвиток різних сфер суспільного життя та сумлінне виконання професійного обов'язку.

Приймаючи орден, Блаженніший Святослав висловив вдячність представникам державної влади за високу відзнаку. Він наголосив, що сприймає цей орден не як особисту нагороду, а як визнання праці та заслуг усієї Української Греко-Католицької Церкви, яку він очолює.

У церемонії вручення нагороди також взяли участь заступниця керівника Офісу Президента України Ірина Верещук та ієрархи УГКЦ. Серед присутніх єпископів були протосинкел Київської архієпархії владика Йосиф Мілян, єпископ Патріаршої курії владика Степан Сус, екзарх Харківський владика Василій Тучапець та екзарх Донецький владика Максим Рябуха. Після завершення урочистої частини представники Офісу Президента провели зустріч і розмову з Главою УГКЦ та єпископами.

Орден князя Ярослава Мудрого є державною нагородою України. Цим орденом відзначають за особисті заслуги перед державою у сфері зміцнення міжнародного авторитету країни, розвитку культури й освіти, державного будівництва, а також за активну благодійну, гуманістичну та громадську діяльність.

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ У СПИСКУ 35 НАЙВИДАТНІШИХ УКРАЇНЦІВ В ІСТОРІЇ ЗА ВЕРСІЄЮ NV

До 35-річчя відновлення незалежності України журнал NV підготував спеціальний проєкт, уклавши перелік постатей, які мали найбільший вплив на українську історію. Серед видатних діячів минулого та сучасності представлено митрополита Андрея Шептицького, а есе про його спадщину для видання написав Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

До формування переліку редакція видання залучила 35 авторитетних експертів, серед яких – історики, військові, громадські діячі та представники культури. До списку увійшли історичні постаті різних епох – від княгині Ольги та Володимира Великого до видатних діячів двадцятого століття. Митрополита Андрея Шептицького, який очолював УГКЦ впродовж 1901–1944 років, у спецпроєкті представлено як одного з тих, хто відіграв визначальну роль у побудові суспільства. Цей матеріал опубліковано у серпневому номері часопису.

У своєму есе для цього проєкту Блаженніший Святослав підкреслив, що митрополит Андрей закладав основи майбутньої української держави в часи, коли нація ще не мала власної незалежності. Патріарх зазначив, що Шептицький послідовно розвивав культуру, освіту, соціальне служіння та підприємництво, підтримував кооперативний рух і працював над духовною єдністю людей. За словами Глави УГКЦ, ієрарх був справжнім візіонером, чії ідеї випередили свій час і сьогодні є основою для побудови сучасної України. Блаженніший Святослав наголосив, що митрополит «мислив категоріями не одного покоління, а майбутніх століть». Глава Церкви також додав, що послання митрополита «Як будувати рідну хату» і нині слугує важливим орієнтиром для суспільства.

1914–1918

Перша світова війна

1917

Створення в Києві представницького органу українського визвольного руху — Української Центральної Ради, що проголошує автономію, а згодом незалежність української держави

Андрей Шептицький

предстоятель УГКЦ

1865–1944

Митрополит Андрей Шептицький очолював Українську греко-католицьку церкву (УГКЦ) у важкі часи — із 1901-го по 1944-й. Як високоосвічена людина зумів зробити церкву не тільки духовним, а й впливовим культурним, суспільним та освітнім центром. Він виступив реформатором — у літургіях УГКЦ зазвучала жива українська мова. Також заснував Львівську богословську академію, а згодом Український католицький інститут.

Він був філантропом: щедро фінансував культурно-просвітницькі та молодіжні проєкти, лікарні.

З приходом до Галичини радянської влади Шептицький виступив проти комуністичного терору. А коли Німеччина напала на СРСР, почав боротьбу із нацизмом. За його вказівкою у греко-католицьких монастирях і митрополичій резиденції від німців переховувалися сотні євреїв. Цей український митрополит був єдиною церковною фігурою такого рангу, хто в окупованій Європі став на захист єврейських родин.

24.02.2022 – ?

Випуск 99 «Хроніки періоду великої війни»

ЗАКЛИК ДО МИРУ: ВІЗИТ СЕКРЕТАРЯ АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛУ ДО МОСКВИ

Із 25 по 27 серпня 2026 року відбувався візит Секретаря Святого Престолу у справах стосунків з державами та міжнародними організаціями архієпископа Пола Річарда Ґаллагера до Москви, [повідомляють Новини Ватикану](#). Ця дипломатична місія стала спробою донести до російської влади заклик припинити війну проти України й зупинити страждання цивільного населення. Представники Ватикану заявили про готовність підтримати зусилля, спрямовані на відновлення миру в наявних міжнародних умовах.

25 серпня 2026 року відбулася двостороння зустріч архієпископа Пола Річарда Ґаллагера з міністром закордонних справ Російської Федерації Сергієм Лавровим у будівлі Міністерства закордонних справ у Москві. У розмові, що тривала понад годину за участі Апостольського нунція архієпископа Джованні Д'Анієлло, представник Ватикану наголосив, що цей конфлікт не може бути вирішений військовими засобами: «Щоб було зрозуміло, ця війна повинна закінчитися. Нагально й необхідно припинити бойові дії та планувати майбутні стосунки, щоб не залишатися заручниками кривд минулого», – цитують архієпископа Новини Ватикану.

За словами Секретаря Святого Престолу, надзвичайно важливо створити умови для політичного та дипломатичного процесу. Дипломат передав заклик Папи Лева XIV розпочати справжні переговори, а також закликав дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права щодо захисту цивільного населення, інфраструктури та військовополонених.

Окремо під час зустрічі обговорили важливість майбутньої місії кардинала Дзуппі в Росії. Увечері того самого дня архієпископ Ґаллагер також зустрівся з митрополитом Волоколамським Антонієм, відповідальним за зовнішні відносини РПЦ, для обговорення поточної ситуації в регіоні та потреб Католицької церкви в Росії.

Коментуючи результати цього візиту у своєму [тижневому відеозверненні](#) у 237-й тиждень повномасштабної війни, Глава УГКЦ Блаженніший Святослав назвав його черговою спробою зупинити агресора. Він звернув увагу, що слово про мир прозвучало саме там, де сьогодні народжується війна – представник Святішого Отця закликав сторони сісти за стіл переговорів у час, коли Росія виношує нові агресивні плани щодо України та всієї Європи. Сам візит до Москви Предстоятель порівняв із біблійним образом зішестя Ісуса Христа в ад перед Воскресінням, коли з дна аду звучить проповідь про воскресіння мертвих. Блаженніший Святослав подякував Папі Леви XIV за неустанну проповідь про справедливий мир і зазначив, що українські віряни супроводжували ватиканську дипломатичну місію своєю молитвою.

ЕКУМЕНІЧНА МОЛИТВА В СОФІЇ КИЇВСЬКІЙ ОБ'ЄДНАЛА СВІТ

24 серпня 2026 року, у День Незалежності України, у соборі Святої Софії в Києві відбулася екуменічна молитва за Україну. Молитовний захід пройшов у межах Всесвітнього дня молитви за мир в Україні, ініційованого Всеукраїнською Радою Церков і релігійних організацій.

Фото: Пресслужба ПЦУ

З нагоди 35-річчя відновлення державної незалежності під куполом древньої Софії Київської релігійні лідери різних конфесій провели спільну екуменічну молитву, [повідомляє ВРЦіРО](#). В урочистому заході взяли участь Президент України Володимир Зеленський разом із першою леді Оленою Зеленською, предстоятелі Церков та керівники релігійних організацій. Українську Греко-Католицьку Церкву на цій зустрічі представив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав. Після молитви «Отче наш» представники конфесій по черзі виголосили слова молитви за український народ, Сили оборони України, захист невинних, визволення полонених, повернення депортованих дітей та встановлення справедливого миру.

У своїй молитві Глава УГКЦ подякував Богові за дар свободи, соборності та незалежності української держави. Предстоятель звернувся до Христа – Царя Миру – з проханням про завершення війни, перемогу над несправедливим агресором та дарування справедливого небесного миру для України та її народу. Блаженніший Святослав також благав Святого Духа про єдність українського народу: «Дай, щоби в основному у нас була єдність, у другорядному – свобода, а у всьому панувала Твоя вічна Божа любов», – цитує Блаженнішого Святослава [Департамент інформації УГКЦ](#). Зустріч у соборі завершилася спільним виконанням духовного гімну України «Боже, великий, єдиний, нам Україну храни».

Ця молитовна ініціатива вийшла далеко за межі української столиці, об'єднавши вірян багатьох країн світу відповідно до заклику Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій. До цієї всесвітньої молитви долучилася й українська громада в Німеччині: у День Незалежності [в мюнхенській церкві Азамкірхе відбулася екуменічна молитва за мир](#), яку очолив Апостольський екзарх владики Богдан Дзюрах. Завершуючи свою [проповідь](#), єпископ звернувся до Бога саме тими словами молитви Блаженнішого Святослава, які того ж дня пролунали під куполом собору Святої Софії у Києві.

ШЛЯХ ДОДОМУ: ПЕРЕПОХОВАННЯ ПОЛКОВНИКА ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ В УКРАЇНІ

У серпні 2026 року відбулося історичне повернення в Україну останків засновника Організації українських націоналістів та командира Січових стрільців полковника Євгена Коновальця, розповідає Департамент інформації УГКЦ.

Фото: ОПУ

ЗАУПОКІЙНА МОЛИТВА У РОТТЕРДАМІ

Процес повернення праху Євгена Коновальця розпочався у вівторок, 11 серпня 2026 року. На цвинтарі «Кросвейк» у Роттердамі відбулася ексгумація останків полковника. Панахиду на місці події очолив владика Ігор Ранця, єпископ Паризької єпархії святого Володимира Великого УГКЦ. З ним співслужили місцеві душпастирі для українців у Нідерландах – о. Микола Буцяк, о. Микола Палюх та о. Любомир Сітко, про що [повідомляє пресслужба єпархії](#).

У молитовному прощанні взяли участь державні та громадські діячі, зокрема заступниця керівника Офісу Президента України Ірина Верещук, Посол України в Нідерландах Андрій Костін, голова Українського інституту національної пам'яті Олександр Алфьоров, а також представники «Пласту» та української діаспори Канади.

Нідерланди, Роттердам

Фото: ОПУ

Звертаючись до присутніх, владика Ігор Ранця зазначив, що приклад полковника, який служив Батьківщині, залишається дороговказом для сучасної боротьби українського народу.

Пам'ятник із могили провідника передали на зберігання до Львівського історичного музею для подальшого встановлення у музеї-садибі в Зашкові, а саме місце поховання у Роттердамі буде меморіалізовано. Цього ж дня труна з останками Євгена Коновальця вирушила до України.

Фото: ОПУ

ЗУСТРІЧ НА БАТЬКІВЩИНІ ТА ПРОЩАННЯ У СОБОРІ

У четвер, 13 серпня, домовину доправили в Україну, де її зустріли з державними та військовими почестями. Наступного дня, 14 серпня, вона прибула до Патріаршого собору Воскресіння Христового в Києві. Труну урочисто зустріли духовенство собору та віряни, а першу заупокійну панахиду очолив протосинкел Київської архієпархії владика Йосиф Мілян.

Протягом кількох днів у храмі тривали заупокійні богослужіння, під час яких громада мала можливість молитовно попрощатися з полковником.

Фото: Патріарший Собор Воскресіння Христового

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ ТА ЧИН ПОХОРОНУ

У неділю, 16 серпня, Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав очолив у Патріаршому соборі [Архиєрейську Божественну Літургію та панахиду](#) перед домовиною полковника. У співслужінні взяли участь єпископи Йосиф Мілян, Степан Сус, Василь Тучапець та духовенство собору.

У своєму слові Блаженніший Святослав наголосив на важливості вивчення уроків історії та згадав, що Коновалець свого часу очолював захист Києва від радянських військ. «Хто любить по-справжньому, той ніколи не зневірюється», – підкреслив Глава Церкви.

Того самого дня владика Йосиф Мілян у співслужінні з єпископами та духовенством звершив [заупокійну Літургію та Чин похорону](#). У проповіді владика Йосиф звернув увагу на відповідальність теперішнього покоління перед пам'яттю героїв: «Покоління Коновальця мало перед собою Україну, якої ще не було. Ми ж маємо Україну, яка є. Їхнім завданням було її здобути, нашим завданням є її не втратити». Єпископ також поділився особистим зв'язком із родиною полковника, згадавши, що отримав свячення з рук митрополита Володимира Стернюка, чия мати походила з роду Коновальців.

Під час церемонії виступили також Ірина Верещук та представник української громади Канади Андрій Суханівський, який розповів, як діаспора зберігала пам'ять про провідника.

Фото: Патріарший Собор Воскресіння Христового

Фото: Патріарший Собор Воскресіння Христового

Фото: КТДС

Фото: КТДС

Фото: КТДС

ПОХОВАННЯ НА МЕМОРІАЛЬНОМУ КЛАДОВИЩІ

Остаточне перепоховання відбулося у вівторок, 18 серпня, на Національному військовому меморіальному кладовищі поблизу Києва. У церемонії взяли участь Президент України Володимир Зеленський, представники державної влади, військові, ієрархи та громадськість.

[Заупокійну молитву очолив Блаженніший Святослав](#) разом із єпископами та духовенством УГКЦ. До спільної молитви долучився також єпископ Васильківський ПЦУ владика Єфрем Хом'як. Літургійний спів перейняли семінаристи Київської Трьохсвятительської духовної семінарії УГКЦ. Після панахиди Блаженніший Святослав звершив чин запечатання гробу.

Звертаючись до присутніх, Президент Володимир Зеленський назвав цю подію відновленням історичної справедливості та зазначив, що полковник повернувся у сильну та самостійну державу.

На меморіальному кладовищі останки перебуватимуть тимчасово, до моменту створення Українського національного пантеону.

Нагадаємо, що повернення останків полковника Коновальця є продовженням ініціативи з повернення в Україну діячів українського визвольного руху, котрі були поховані за кордоном. Попередньо – у травні цього року – в Україну повернули останки голови ОУН Андрія Мельника та його дружини Софії Федак-Мельник ([див. Християнський Голос, №9/2026, 28–30](#)).

Євген Коновалець (14 червня 1891 – 23 травня 1938) – військовий і політичний діяч, полковник Армії УНР та командир Січових стрільців. Народився в селі Зашків поблизу Львова, під час подій 1917–1921 років брав активну участь у захисті української державності. Після поразки визвольних змагань продовжив боротьбу в еміграції, заснувавши у 1920 році Українську військову організацію (УВО), а у 1929 році ставши першим головою Організації українських націоналістів (ОУН). Був убитий у Роттердамі радянським спецслужбовцем, після чого понад 88 років його прах спочивав на чужині.

Продовження «Хронік періоду великої війни» буде...

ВЛАДИКА БОГДАН ДЗЮРАХ: «МИР — НЕ УТОПІЯ, А ЄДИНА ДОСТОЙНА ПЕРСПЕКТИВА МАЙБУТНЬОГО»

ПРОПОВІДЬ

З нагоди Дня Незалежності України в мюнхенській церкві Азамкірхе відбулася [єкуменічна молитва за мир](#). У межах цього молитовного стояння Апостольський екзарх владика Богдан Дзюрах виголосив проповідь, повний текст якої публікуємо нижче.

Посилання на відео: [Апостольський екзархат](#)

Всесвітліші отці, преподобні сестри, достойний пане Генеральний консуле України, дорогі брати і сестри у Христі,

Слава Ісусу Христу!

Сьогодні, коли наші думки скеровані до рідної землі, до сивочолого Славутича-Дніпра, до наших східних рубежів, де мужні захисники України відстоюють нашу гідність, свободу і державну незалежність, наші серця підносяться у молитві до неба. Ця наша нинішня молитва є продовженням молитви, яка вчора, в День воскресіння, лунала у всіх наших церквах по всьому світу – в Україні і в Західній Європі, в Австралії, Бразилії і Аргентині, в Сполучених Штатах і в Канаді. Усюди там, де б'ється українське серце, із цього серця лунає цими днями слово молитви: вдячної молитви за дар свободи нашого народу і дар незалежності Соборної Української Держави; за незчисленні докази Його присутності і Його сили, яка діє у нашому народі; але також і передовсім – благальної молитви за Божий захист для наших захисників, за зцілення душевних і тілесних ран війни, за визволення полонених і віднайдення зниклих безвісти, за повернення насильно депортованих українських діточок і особливо – за справедливий і тривалий мир для нашої улюбленої Батьківщини.

Ця нинішня молитва є рівно ж відгомонам вчорашнього молитовного сніданку, який під патронатом Президента України відбувся у стінах Мистецького Арсеналу у Києві. І ця молитва сьогодні вливається у потік всесвітньої молитви, з ініціативою якої виступила Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій, зробивши відповідний запит рівно ж до Святішого Отця Лева XIV. Разом із ним ми твердо віримо, що мир – це не утопія і не далекий чи недосяжний ідеал, але єдина достойна і реальна перспектива гідного майбутнього для України, для Європи і для усього людства. Мир не за будь-яку ціну, а справедливий, тривалий, автентичний мир – мир, який дарував нам сам Господь, коли напередодні Своїх страстей заповідав своїм апостолам: «Мир залишаю вам, мій мир даю вам; Хай не тривожиться серце ваше, і не страхається!» (Ів 14, 27).

// [...] мир – це не утопія і не далекий чи недосяжний ідеал, але єдина достойна і реальна перспектива гідного майбутнього для України, для Європи і для усього людства.

На цю обітницю нашого Воскреслого Спасителя ми покладаємо усю нашу надію і не дамо себе паралізувати ані тривозі, ані страхом, але з іще більшим упованням на Божу силу і Божу благодать та на заступництво Пресвятої Богородиці, Цариці миру, молимося словами Отця і Глави нашої Церкви, які сьогодні з його уст лунали під куполом собору святої Софії у Києві:

Владико Боже, Отче, Вседержителю, Творче і Строїтелю людського роду, сьогодні об'єднані у молитві разом із людьми доброї волі всього світу, дякуємо Тобі за дар свободи, за дар вільної, соборної, незалежної української держави. Отче, Твій Син Ісус Христос, наш Спаситель, є Царем Миру. Ми благаємо сьогодні про завершення війни, про перемогу над агресором, про дар справедливого небесного миру для нашої Батьківщини, для нашого народу.

Мати Божа, Київська Оранто, покривай своїм небесним покровом українські міста і села, наш Божий народ, зранені душі України.

Святі рівноапостольні Володимире і Ольго, Борисе і Глібе, і всі Святі і праведники українського народу, молись за вашу і нашу Батьківщину. Амінь.